

Publicerad 2015-06-18 20:22 av timglashjärta

jag brinner på en parkbänk

jag brinner på en parkbänk
som gråter för att rädda mig
lugnar lågorna
och de känslomässiga vågorna

vart hade jag hamnat?
hela mitt liv hade stannat

förstår du att vatten
kan bli lika svart som natten
eller att violen
sluter sig utan solen

kan du ana alla simpla ting
som runt omkring
bara vill dig väl

vi lär oss
att allt har sina själar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren timglashjärta med Poeter.se id #51273 innehar upphovsrätten